

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 41.102/1/V

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste vakantiekamer, op 27 juli 2006 door de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 15 september 2006, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering "tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 4 juni 2004 houdende de toekenning van subsidies aan toeristische verenigingen voor de tewerkstelling van personeelsleden", heeft op 7 september 2006 het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling wetgeving zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan ¹.

Gelet op het uitzonderlijk hoge aantal adviesaanvragen die met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, die dan nog, gelet op het tijdstip dat om advies is verzocht, slechts door een beperkt aantal magistraten kunnen worden behandeld, heeft de afdeling wetgeving zich bovendien, zelfs met betrekking tot de in artikel 84, § 3, eerste lid, van die wetten opgesomde punten, noodgedwongen moeten beperken tot een summier onderzoek van het ontwerp. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en, indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets meer over te zeggen valt.

*
* *

VORMVEREISTEN

In de aanhef ontbreekt een verwijzing naar het, op 19 juli 2006 wel degelijk gegeven, begrotingsakkoord.

⁽¹⁾ Bij uitzondering, wegens het al te storende voorbijgaan aan de elementaire regels der wetgevingstechniek, wenst de Raad de steller van het ontwerp toch te wijzen op artikel 4 van het ontwerp, dat uiteraard niet als een autonome bepaling maar wel als een wijzigende bepaling moet worden geredigeerd. Ook andere bepalingen van het ontwerp kunnen wetgevingstechnisch worden verbeterd.

RECHTSGROND

1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 4 van het decreet van 19 december 2003 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2004. Dat artikel bepaalt onder meer dat Toerisme Vlaanderen, een intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid ², binnen de perken van de begrotingskredieten personeels- en werkingssubsidies kan verlenen aan de door hem erkende verenigingen en dat de Vlaamse Regering de voorwaarden voor de toekenning van deze subsidies nader bepaalt.

Het ontwerp hanteert evenwel door elkaar de termen "erkenning" en "subsiëring". Voor een algemene "erkenning" van toeristische verenigingen biedt artikel 4 van het decreet van 19 december 2003 geen rechtsgrond. Indien de stellers van het ontwerp het begrip "erkenning" in het ontwerp slechts opvatten als een erkenning, louter met het oog op de in het ontwerp bedoelde subsiëring, is het gebruik ervan overbodig. Derhalve dient in het ontwerp, hoe dan ook, de term "erkenning" te worden vermeden.

2. Het ontworpen artikel *2bis* (artikel 1 van het ontwerp) verleent Toerisme Vlaanderen de bevoegdheid om richtlijnen op te stellen waarvan de vereniging die subsidies wenst te krijgen, moet aantonen dat ze er aan voldoet.

Een dergelijke subdelegatie van bevoegdheid is slechts geoorloofd, indien ze slaat op technische kwesties van beperkt belang ³.

(2) Decreet van 19 maart 2004 tot oprichting van het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid "Toerisme Vlaanderen".

(3) Als er in het verleden al uitzonderingen op het delegatieverbod van reglementaire bevoegdheid aan openbare instellingen toelaatbaar werden geacht door de Raad van State, afdeling wetgeving, betrof het doorgaans delegaties met een beperkte draagwijdte en van een zodanig technische aard, dat ervan mocht worden uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienden toe te passen, ook het best geplaatst waren om deze met kennis van zaken uit te werken en de aldus gedelegeerde bevoegdheid uit te oefenen.

Volgens de toelichting van de gemachtigde over de bedoelde draagwijdte van deze richtlijnen, blijkt het evenwel veeleer om algemene en bindende regels te gaan. Zo zou Toerisme Vlaanderen volgens de gemachtigde die richtlijnen aanwenden om het voorliggende besluit "verder te verfijnen en te oriënteren", waarbij onder meer wordt gedacht aan het bepalen welke kosten in de loonsubsidie zijn inbegrepen, welke anciënniteit in aanmerking te nemen is, welke maatregelen bij ziekte of vervanging te volgen zijn.

Aldus raken de "richtlijnen" de inhoud en het wezen zelf van de regeling, zodat ervan afgezien dient te worden om aan Toerisme Vlaanderen de bevoegdheid terzake te subdelegeren. Zo wegens het technisch karakter de in de "richtlijnen" op te nemen modaliteiten moeilijk in het ontwerp zelf bepaald kunnen worden, kan overwogen worden om die bevoegdheid aan de minister op te dragen.

3. Nog in verband met de delegatieproblematiek, geeft de redactie van artikel 6 van het ontwerp de indruk dat Toerisme Vlaanderen voor de personeelsleden bedoeld in artikel 3, 3°, van het te wijzigen besluit het subsidiepercentage mag vaststellen, voor zover het "maximaal 80% van het maximum subsidiabel bedrag" bedraagt, en dit zonder dat het ontwerp terzake enig criterium bepaalt.

Volgens de gemachtigde zou het woord "maximaal" evenwel geschrapt moeten worden.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad, voorzitter,
	B. SEUTIN, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessor van de afdeling wetgeving,
Mevrouw	G. VERBERCKMOES,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevr. R. THIELEMANS, eerste auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

G. VERBERCKMOES

G. VAN HAEGENDOREN